

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrunden for lovforslaget
 - 2.1. Behov for 2. pengeoverførselsforordningen
 - 2.2. Lovgivningsprocedure
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Gældende ret og lovforslagets indhold
 - 3.2. Gennemgang af 2. pengeoverførselsforordning
 - 3.2.1. Kapitel I - Genstand, anvendelsesområde og definitioner
 - 3.2.2. Kapitel II – Forpligtelser for betalingsformidlere
 - 3.2.2.1. Afdeling I – Forpligtelser for betalers betalingsformidler
 - 3.2.2.2. Afdeling II – Forpligtelser for betalingsmodtagers betalingsformidler
 - 3.2.2.3. Afdeling III – Forpligtelser for mellembetalingsformidlere
 - 3.2.3. Kapitel III – Oplysninger, databeskyttelse og opbevaring af registreringer
 - 3.2.4. Kapitel IV – Sanktioner og overvågning
 - 3.2.5. Kapitel V – Gennemførelsesbeføjelser
 - 3.2.6. Kapitel VI – Undtagelser
 - 3.2.7. Kapitel VII – Afsluttende bestemmelser
4. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner
5. Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006, EU-tidende nr. L 141, s. 1 (herefter benævnt 2. pengeoverførselsforordning) for Færøerne. Forordningen vil blive optrykt som et bilag til loven.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-tidende nr. L 141, s. 73 (herefter benævnt 4. hvidvaskdirektiv) og 2. pengeoverførselsforordning udgør tilsammen de retlige rammer i EU for at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Med reglerne ønskes der en styrket regulering og indsats mod kriminelles adgang til at misbruge det finansielle system.

Færøerne er ikke medlem af EU, og hvis bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, skal gennemføres for Færøerne, skal dette derfor ske ved lov, jf. nærmere afsnit 2.2 nedenfor. Hensigten med lovforslaget er at styrke indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering i den færøske finansielle sektor. Med lovforslaget er det hensigten at sikre, at der gælder regler for Færøerne, der – tilpasset de færøske forhold – svarer til de regler, som gælder i Danmark i medfør af 2. pengeoverførselsforordning.

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1. Behov for 2. pengeoverførselsforordning

I lyset af de seneste års terrorhændelser samt omfattende strømme af sorte penge gennem pengeoverførsler, er der behov for en styrket regulering heraf. De kriminelles aktiviteter sker i stort omfang som grænseoverskridende overførsler. Med 2. pengeoverførselsforordning sikres det, at oplysninger om modtageren også klarlægges.

Færøerne er en del af det internationale samarbejde inden for rammerne af Den Finansielle Aktionsgruppe mod hvidvask, finansiering af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben (the Financial Action Task Force, FATF) og er med til at sikre global gennemførelse af FATFs anbefalinger, med sigtet mod at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som blandt andet sikres med 2. pengeoverførselsforordning.

Lovforslaget har til formål at gennemføre bestemmelser for Færøerne, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, hvilket vil styrke reguleringen af pengeoverførsler i den finansielle sektor på Færøerne.

Med 2. pengeoverførselsforordning og regler svarende til 4. hvidvaskdirektiv vil finansielle virksomheder på Færøerne kunne overføre og modtage pengeoverførsler på lige fod med Danmark uden de yderligere krav, der stilles til pengeoverførsler til tredjelande. Dette vil ligeledes muliggøre, at bankerne eksempelvis kan straks-clearare overførsler inden for rigsfællesskabet.

2.2. Lovgivningsproceduren

Færøerne har overtaget størstedelen af erhvervsområdet. En række områder inden for erhvervsområdet er imidlertid stadigvæk under danske myndigheders kompetence. Området for finansiell regulering på Færøerne er ikke et overtaget sagsområde, og det er dermed dansk ansvarsområde under danske myndigheder.

På det finansielle område er en væsentlig del af lovgivningen i Danmark og Færøerne baseret på international regulering, herunder ikke mindst EU-regler. I de senere år er det således blevet mere almindeligt, at regulering af det finansielle område udformes i EU-regi. Denne regulering sker enten i form af forordninger eller direktiver og suppleres af delegerede retsakter, gennemførelsesmæssige retsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. En stor del af EU-lovgivningen på det finansielle område udarbejdes således gennem bindende regler for medlemsstaterne. På denne måde sikres en ensartet regulering af det finansielle system i EU, hvilket kan medvirke til at skabe en øget finansiell stabilitet på tværs af samtlige medlemsstater.

Det følger af Traktaten for den Europæiske Union (TEUF) artikel 288, at en forordning er almenlydig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Færøerne er ikke medlem af EU og hvis bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, skal gennemføres for Færøernes vedkommende, skal dette ske ved lov.

Dette indebærer, at der gennemføres en særlig lov for Færøerne med samme indhold som den pågældende forordning. Dette betyder i praksis, at hver enkelt artikel i forordningen omskrives til en paragraf i et dansk lovforslag. Den danske lov vil således indholdsmæssigt have samme indhold som forordningen, men selve formen vil følge et traditionelt dansk lovforslag. Et sådant lovforslag vil eksempelvis indeholde bemærkninger til alle lovforslagets enkelte bestemmelser, dvs. svarende til bemærkninger til hver enkelt artikel i forordningen, selvom forordningen hverken indeholder almindelige eller specielle bemærkninger, men kun en præambeltekst.

Den nuværende procedure er meget tidskrævende for myndighederne, når forordninger skal skrives om til lovtekst med tilhørende bemærkninger m.v., og som ikke mindst vedrører en forordning, som Folketinget ikke kan tage stilling til for så vidt angår anvendelsen i Danmark.

Den nuværende procedure vanskeliggør derfor bestræbelserne på at sikre en hurtig gennemførelse af 2. pengeoverførselsforordning for Færøerne og dermed en ensartet regulering på det finansielle område i rigsfællesskabet.

Konsekvensen bliver på det finansielle område, at lovgivningen på Færøerne ikke følger gældende standarder i EU hvilket betyder, at Færøerne skal anses som et tredjeland hvad angår pengeoverførsler.

For at imødegå disse udfordringer foreslås det med nærværende lovforslag at følge samme procedure som med gennemførelsen af kapitalkravsforordningen (CRR) for Færøerne, jf. lov nr. 648 af 18. maj 2015, hvor forordningen blev gennemført ved, at den blev optrykt som bilag til loven.

Nærværende lovforslag indeholder derved et forslag til en dansk lov for Færøerne, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning gælder for Færøerne. Bestemmelserne i forordningen omskrives således ikke til dansk lovtekst, men optages om bilag til den danske lov. I bemærkningerne til lovforslaget beskrives indholdet af 2. pengeoverførselsforordning.

Med nærværende lovforslag sikres, at der for aktørerne, herunder de finansielle institutter på Færøerne, gælder enslydende regler som i resten af EU i forhold til 2. pengeoverførselsforordning. Dette vil resultere i, at Færøerne ikke skal anses som tredjeland i forbindelse med pengeoverførsler.

Der er i lovforslaget desuden indsat en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte regler for Færøerne om anvendelsen af forordningens regler m.v. samt en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler for Færøerne, der gennemfører delegerede retsakter m.v. udstedt i medfør af 2. pengeoverførselsforordning. Med hjemmel heri kan der foretages de tilpasninger m.v., som de færøske forhold tilsiger.

Færøerne er inddraget i lovgivningsprocessen m.v. i overensstemmelse med de retningslinjer, der følger af Statsministeriets vejledning nr. 59 af 2. juli 2012 om ministeriers behandling af sager vedrørende Færøerne.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret og lovforslaget indhold

Lovforslaget indeholder krav til betalingsformidlere på Færøerne der overfører, modtager eller tager del i en pengeoverførsel. Med lovforslaget styrkes reguleringen i forhold til den nugældende, der er baseret på regler som omhandlet i første pengeoverførselsforordning.

Gældende ret er baseret på hensyn, som også danner grundlag for 2. pengeoverførselsforordning, herunder et regelsæt som overordnet bygger på at skabe en fælles tilgang til den internationale kamp mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Lovforslagets bestemmelser har derfor til formål, at forebygge, afdække og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, som er etableret på Færøerne eller i Danmark, kan lade pengeoverførslen ledsage af betalers og betalingsmodtagers betalingskontonummer, eller hvor pengeoverførslen ikke sker fra eller til en betalingskonto, kan overførelsen ledsages af en entydig transaktionsidentifikator. Her er altså en tilsvarende mulighed for, at medsende ”begrænsede oplysninger” når en pengeoverførsel sker som eller kan sidestilles med en indenlandsk pengeoverførsel.

Den væsentligste ændring i forhold til gældende ret er, at der med forslaget stilles krav om, at der også skal medsendes oplysninger om betalingsmodtager. Dette medfører en ekstra forpligtelse for både betalers og betalingsmodtagers betalingsformidlere samt mellembetalingsformidlere, da disse sikre, at alle påkrævede oplysninger er medsendt og verificeret tilstrækkeligt. Efter gældende ret er

der alene krav til, at oplysninger om betaleren skal medsendes, ikke betalingsmodtageren. Med ændringen skærpes det således hvilke oplysninger der skal medsendes, og derved sikres det i højere grad, at der ikke overføres penge til finansiering af terrorisme. Derudover videreføres muligheden for at undtage pengeoverførsler til almennyttige foreninger ikke.

Med lovforslaget er der større fokus på beskyttelse af personoplysninger. Der stilles med forslaget således krav om, at betalingsformidlere, inden der etableres en forretningsforbindelse eller udføres en lejlighedsvis transaktion, skal give kunden oplysninger som kræves, herunder identiteten på registeransvarlig, formålet med behandlingen af personoplysningerne, samt modtagere heraf. Derudover skal betalingsformidler oplyse om det er obligatorisk eller frivilligt at svare på spørgsmål, samt om der er mulighed for indsigtret eller om denne er afskåret. Der er ikke i gældende ret taget særskilt stilling til behandling og beskyttelse af personoplysninger.

I gældende lov om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, er der ikke krav om offentliggørelse af administrative sanktioner og foranstaltninger, hvilket er fastsat som et krav i 2. pengeoverførselsforordning i henhold til 4. hvidvaskdirektiv. Kravet om offentliggørelse er fastsat i hvidvaskloven, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til hvidvaskloven.

Forslaget implementerer FATFs anbefaling nummer 16.

3.2. Gennemgang af 2. pengeoverførselsforordning

2. pengeoverførselsforordning vil blive optrykt som bilag til loven, indeholder en præambel og 27 artikler, der er fordelt på syv kapitler.

3.2.1. Kapitel I - Genstand, anvendelsesområde og definitioner

(Artikel 1-3)

Afsnit I beskriver regler om de oplysninger om betalere og betalingsmodtager, der skal medsendes ved pengeoverførsler uanset valuta, når mindst en af de betalingsformidlere, der er involveret i betalingsoverførslen, er etableret i Unionen. Det er pengeoverførsler, som afsendes eller modtages af betalingsformidlere eller af mellembetalingsformidlere etableret i Unionen. Forordningen fastsætter reglerne med det formål at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

En betalingsformidler er en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at udbyde pengeoverførselsvirksomhed. De omfattede virksomheder er således f.eks. pengeinstitutter og pengeoverførselsvirksomheder. Virksomheder der udbyder pengeoverførselsvirksomhed, er underlagt krav om tilladelse og tilsyn.

Hvor der er mindre risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, giver forordningen mulighed for at undtage visse pengeoverførsler fra anvendelsesområdet. Sådanne undtagelser bør omfatte overførsler via betalingskort, elektroniske pengeinstrumenter, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, hvor der anvendes teknologi med forud- eller efterbetaling, og som har tilsvarende karakteristika, når de udelukkende anvendes til køb af varer eller

tjenesteydelser, og når samtlige overførsler ledsages af nummeret på kortet, instrumentet eller udstyret.

Hvis et betalingskort, elektroniske pengeinstrumenter, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, anvendes til pengeoverførsler fra en person til en person henhører en sådan person-til-person-pengeoverførsel dog under forordningens anvendelsesområde.

Pengeoverførsler, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter, pengeoverførsler ved hjælp af udveksling af billeder af checks, herunder elektroniske cleared checks eller veksler og pengeoverførsler, hvor både betaleren og betalingsmodtageren er betalingsformidler, der handler i eget navn, undtages fra forordningens anvendelsesområde.

Visse pengeoverførsler af lav værdi, herunder elektroniske girobetalinger, der anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, kan undtages, forudsat at det altid er muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren.

En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler på sit område til en betalingsmodtagers betalingskonto, der udelukkende giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) betalingsmodtagerens betalingsformidler er omfattet af direktiv (EU) 2015/849
- b) betalingsmodtagerens betalingsformidler er i stand til ved hjælp af en entydig transaktionsidentifikator via betalingsmodtageren at spore pengeoverførsler fra den person, der har indgået en aftale med betalingsmodtageren om levering af varer eller tjenesteydelser
- c) pengeoverførselens beløb overstiger ikke 1 000 EUR.

3.2.2. –Kapitel II – Forpligtelser for betalingsformidlere

I forordningens kapitel 2, fastsættes forpligtelser for betalers og betalingsmodtagers betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere.

3.2.2.1. Afdeling I - Forpligtelser for betalers betalingsformidler (Artikel 4-6)

Betalers betalingsformidler sikrer, at pengeoverførelser ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler og betalingsmodtager. Fuldstændige oplysninger om betaler omfatter navn, adresse og betalingskontonummer. Adresse kan dog erstattes af andre oplysninger, herunder af betalers officielle personlige dokumentnummer, kunde-id-nummer eller af fødselsdato. Fuldstændige oplysninger om betalingsmodtager omfatter navn og betalingskontonummer.

For overførsler, der ikke sker fra eller til en betalingskonto skal betalers betalingsformidler sikre, at overførslen i stedet for betalingskontonummer eller betalingskontonumre ledsages af en entydig transaktionsidentifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Betalers betalingsformidler er forpligtet til, at kontrollere oplysninger på grundlag af en uafhængig kilde, før pengeoverførslen debiteres betalers betalingskonto.

For pengeoverførsler, hvor alle betalingsformidlere er etableret i Unionen, kan oplysningerne omfatte alene betalers og betalingsmodtagers betalingskontonumre eller en entydig transaktionsidentifikator.

Hvis betalingsmodtagers betalingsformidler anmoder om fuldstændige oplysninger, skal betalers betalingsformidler stille disse oplysninger til rådighed inden for tre arbejdsdage.

3.2.2.2. Afdeling II - Forpligtelser for betalingsmodtagers betalingsformidler (Artikel 7-9)

Betalingsmodtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, at en pengeoverførsel er ledsaget af de oplysninger om betaler og betalingsmodtager, som forordningen kræver. Betalingsmodtagers betalingsformidler er derved forpligtet til, at indføre effektive procedurer, således at betalingsmodtagers betalingsformidler, kan opfylde dette krav i henhold til forordningens regler for oplysninger der skal ledsage overførsler.

Betalingsmodtagers betalingsformidler er herunder forpligtet til at kontrollere oplysningerne, for overførsler på over 1000 euro uanset om de gennemføres som enkeltstående eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, inden betalingsmodtagers betalingsformidler lader pengeoverførslen krediteres betalingsmodtagers betalingskonto.

Hvis betalingsmodtagers betalingsformidler bliver bekendt med, at en pengeoverførsel er ledsaget af mangelfulde eller ufuldstændige oplysninger, skal betalingsmodtagers betalingsformidler afvise overførslen eller udbede sig de af loven krævede oplysninger om betaler og betalingsmodtager. Såfremt dette sker regelmæssigt, skal betalingsmodtagers betalingsformidler træffe visse foranstaltninger, som kan omfatte advarsler eller fastsættelse af en frist og derefter enten afvisning eller stillingtagen til, om forretningsforbindelsen skal fortsætte eller ophøre.

3.2.2.3. Afdeling III - Forpligtelser for mellembetalingsformidler (Artikel 10-13)

Mellembetalingsformidler er en betalingsformidler, som hverken er betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler. En mellembetalingsformidler medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel. En mellembetalingsformidler kan f.eks. være en korrespondentbank. Mellembetalingsformidler skal sørge for at opbevare alle oplysninger, de modtager om betaler og betalingsmodtager, sammen med en pengeoverførsel.

Mellembetalingsformidler skal indføre procedurer til at konstatere, om der med en pengeoverførsel medfølger de nødvendige oplysninger.

3.2.3. Kapitel III- Oplysninger, databeskyttelse og opbevaring af registreringer (Artikel 14-16)

Efter forordningen pålægges betalingsformidlerne, ud over oplysninger om betaleren, også at opbevare oplysninger om betalingsmodtageren i 5 år. Med forordningen uddybes det, at personoplysninger, herunder behandling og opbevaring af disse, skal ske i overensstemmelse med direktiv 95/46 om behandling af personoplysninger samt forordning nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

3.2.4. Kapitel IV – Sanktioner og overvågning (Artikel 17-22)

Efter forordningen har medlemsstaterne mulighed for at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af forordningen, hvorunder kan træffes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf, uden at dette berør retten til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner.

Det kan besluttes ikke at fastsætte administrative sanktioner og foranstaltninger for overtrædelser af forordningen, som er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret.

Administrative sanktioner og foranstaltninger for overtrædelser af denne lov skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning samt være i overensstemmelse med de sanktioner og foranstaltninger.

3.2.5. Kapitel V – Gennemførelsesbeføjelser

(Artikel 23)

Bestemmelsen sikrer ensartede bestemmelser i EU. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (»udvalget«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3.2.6. Kapitel VI – Undtagelser

(Artikel 24-25)

Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat til at indgå en aftale med et tredjeland eller med et territorium uden for det territoriale anvendelsesområde for TEU og TEUF som omhandlet i artikel 355 i TEUF (»det pågældende land eller territorium«), som indeholder undtagelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

ESA'erne vil i medfør af artikel 25 blive udstedt retningslinjer til betalingsformidlere, indeholdende hvilke foranstaltninger der skal træffes i overensstemmelse med 2. pengeoverførselsforordning.

3.2.7. Kapitel VII – Afsluttende bestemmelser

(Artikel 26-27)

De afsluttende bestemmelser ophæver 1. pengeoverførselsforordning, og fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for medlemslande i Unionen, som er dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende og anvendelsesdatoen som er den 26. juni 2017 for 2. pengeoverførselsforordning.

4. Økonomiske og konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner ikke er vurderet.

5. Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner ikke er vurderet.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. ikke er vurderet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke er vurderet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de administrative konsekvenser for borgere ikke er vurderet.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de miljømæssige konsekvenser ikke er vurderet.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører bestemmelser på Færøerne, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførelsesforordning.

Finanstilsynet påser som led i sin tilsynsvirksomhed, at de finansielle institutter m.v. overholder den finansielle lovgivning, herunder lovgivning, der baserer sig på EU-lovgivning, sådan som denne fortolkes af EU-Domstolen.

Færøerne har ikke hjemtaget tilsynet med de finansielle institutter m.v. Dette betyder, at Finanstilsynet fører tilsyn med de finansielle institutter m.v. på Færøerne. Det foreliggende lovforslag ændrer ikke herpå. Som følge af lovforslagets § 1 og § 2 vil EU-Domstolens praksis i relation til 2. pengeoverførelsesforordning – uagtet at Færøerne ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – have betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed med de finansielle institutter m.v. på Færøerne, idet Finanstilsynet vil anvende den samme tilsynspraksis, der måtte følge af EU-Domstolens praksis, over for de færøske institutter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den **XX** været sendt i høring hos Rigsombudsmanden, Færøernes Landsstyre, Felagið Føroyskir Peningastovnar (FFP), Lagmandens Kontor på Færøerne, Fíggjarmálaráðið (Det Færøske Erhvervsministerium) Vinnumálaráðið (Det Færøske Erhvervsministerium).

Lovforslaget har ikke været sendt i høring i Danmark, da lovforslaget ikke finder anvendelse for Danmark.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører bestemmelser på Færøerne, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførelsesforordning.</p> <p>Finanstilsynet påser som led i sin tilsynsvirksomhed, at de finansielle institutter m.v. overholder den finansielle lovgivning, herunder lovgivning, der baserer sig på EU-lovgivning, sådan som denne fortolkes af EU-Domstolen.</p> <p>Færøerne har ikke hjemtaget tilsynet med de finansielle institutter m.v. Dette betyder, at Finanstilsynet fører tilsyn med de finansielle institutter m.v. på Færøerne. Det foreliggende lovforslag ændrer ikke herpå. Som følge af lovforslagets § 1 og § 2 vil EU-Domstolens praksis i relation til 2. pengeoverførelsesforordning – uagtet at Færøerne ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – have betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed med de finansielle institutter m.v. på Færøerne, idet Finanstilsynet vil anvende den samme tilsynspraksis, der måtte følge af EU-Domstolens praksis, over for de færøske institutter.</p>	